

komur razkriti. Vrhovno zvez-
no sodišče se je postavilo na
stran nižjega sodišča in Farber
je moral v zapor, iz katerega pa
je bil zdaj izpuščen.

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0623 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

James V. Debevec — Owner, Publisher

Published daily except Wed., Sat., Sun., holidays, 1st 2 weeks in July

NAROČNINA:

Združene države:
\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$30.60 na leto; \$15.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$30.00 per year; \$15.00 for 6 months; \$8.50 for 3 months
Friday Edition — \$10.00 for one year.

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

No. 156 Thursday, Oct. 26, 1978

Dr. Ludovik Puš:

Pred 60 leti priborjena svoboda

Pred prvo svetovno vojno, torej v začetku sedanjega stoletja, je slovenski narod v celoti, z malo izjemo beneških Slovencev, ki so ostali pod Italijo, živel v okviru bivše Avstro-ogrske monarhije. Po zgodovinski pogodbenosti avstrijskih kronovin je bil nesrečno razdeljen v Kranjce, Stajerce, Korošce, Primorci, Tržačane in prekmurske Slovence, ki so spadali celo pod ogrsko polovico bivše monarhije. Tako je bil kulturno, gospodarsko in politično razcepljen, in Slovenci so se v deželnih zborih borili kot narodna manjšina (s kratko izjemo na Kranjskem in Primorskem) ločeno za svoje pravice, kar je njihovo skupno, enotno moč slabo in je položaj postal bolj in bolj nevzdržen. Zato so že pred 130 leti (l. 1848) voditelji naroda zahtevali Zedinjeno Slovenijo, ki pa je tačas in še dolga desetletja kasneje ostala glas vpijočega v pušča-vi.

Avstrijski del monarhije je bil trdno v rokah avstrijskih Nemcev in habsburške vladarske hiše, ki je bila trdo nemška. Kolikor bolj se je slovenski narod kulturno in politično prebujal, toliko bolj si je želel osvobojenja izpod nemško-avstrijske oblasti. S splošno izobrazbo in razgledanostjo je rastle narodna zavest, in Slovenci so vse težje prenašali omejitve in zatiranje, ki jih je avstrijski državni red izvajal nad nemškimi narodi monarhije. Komaj nekaj desetletij je preteklo od prvih čitalnic, krožkov kulturnih ustvarjalcev in študentskih klubov do knjižnih založb, časopisnih podjetij, mreže zadrug, hranilnic, prosvetnih društev, pa tja do množičnih tabarov in političnih združenj, da se je močnejše in glasnejše uveljavljala slovenska narodna volja po svobodi in pravičiji.

V takšnem stanju je Avstrijo in Slovence zalotila prva svetovna vojna. Med vojno so avstrijski Nemci grozili slovenskim narodom, vključno Slovincem, z usodo, kakršno je dve desetletja kasneje napovedal Adolf Hitler vsem nemškimi narodom Evrope. Čim bolj je vojna napredovala, tem bolj se je reševanje slovenskih narodov v okviru monarhije izkazovalo za nesmiselno in nemogoče. Nemci so bili izgubili čut za trezno pravičnost in celo za svojo lastno korist v mirnem sožitju z drugimi narodi, prevzela jih je slepa vera v nemško zmago, kar vse je privedlo slovenske narode na razpotje: ali razbiti to državo, ki jim je postala jec, ali pa pasti v še težjo dobo podrejenosti, raznarodovanja in zatiranja.

Razbitje avstro-ogrske monarhije lahko danes, ko smo odmaknjeni že 60 let od onega dejanja, odobravamo ali obžalujemo, toda za avstrijske nemške narode ni bilo druge izbire. Glavni rušitelji Avstro-ogrske so bili avstrijski Nemci sami.

Aktivni postopek za že dalj časa trajajoče razkrajanje stare monarhije se je začel sredi prve svetovne vojne, ko se je bolj in bolj uvidevalo, da je politični kurz te države za slovanske narode znotraj njenih meja popolnoma sprejemljiv. Slovensko narodno predstavništvo v dunajskem parlamentu se je združilo z drugimi predstavniki južnih Slovanov iz avstrijskega teritorija monarhije v enotno fronto pod imenom Jugoslovanski klub, čigar predsednik je postal Slovenec dr. Anton Korošec. Ko je bil po daljši medvojni prekinitev parlamentarnega zasedanja spomladi l. 1917 na močan pritisk spet sklican parlament na Dunaju, se je odigral tamkaj zgodovinsko važen dogodek, ki je zadel stari monarhiji smrtni udarec. Dne 30. majnika je na zasedanju polnega parlamenta sredi bojne vihrje dr. Korošec prebral zgodovinsko Majniško deklaracijo, kjer se zahteva združitev vseh po Slovincih, Hrvatih in Srbih naseljenih predelov monarhije v eno samovladno in na demokratski osnovi zgrajeno državno telo.

Poslanci Jugoslovanskega kluba so s to izjavo imeli v mislih enotno državo Slovencev, Hrvatov in Srbov (tudi tistih, ki so prebivali na teritoriju pod ogrsko krono), ki naj bo sestavljena iz treh enakopravnih enot, katerih ena bo Slovenija. Z uresničitvijo majniške deklaracije bi se izpolnil dolga desetletja negovani načrt Zedinjene Slovenije v lastni narodni državi, saj so — kot smo v začetku rekli — vsi Slovenci živeli znotraj meja Avstro-ogrskega imperija.

Značilno in izredno pomembno je dejstvo, da takrat Slovenci niso zahtevali lastne, samo slovenske države, in da so voditelji, med njimi prvak Janez Evangelist Krek, govorili o enotnem jugoslovanskem narodu, ne pa o treh narodih, čeprav so ti v resnici obstajali. Poudarek enotnega jugoslovanskega naroda je imel za Slovence velik in važen pomen. Kajti poleg vsega političnega preganjanja po vojnem prekom sodu (Korošcu je vlada grozila s takimi sodnimi postopki, od škofa Gjeljca je prek papeža zahtevala njegov odstop), poleg vseh teh nevarnih razvojev torej je avstrijski ministrski predsednik Seidel dne

4. aprila 1918 izjavil za Slovence pogubno stališče vlade, ko je dejal dobesedno: "Tudi če bi se morebiti Jugoslavija ustanovila v okviru habsburške monarhije, na noben način ne bo obsegala slovenskega ozemlja, ki leži na poti do Adrije in ki je v tesni zvezi z nemškim jezikovnim ozemljem." Seidel je imel v mislih morebitno ustanovitev tako imenovanega trializma, ki ga je zastopal in Sarajevu ustreljeni prestolonaslednik Franc Ferdinand in bi obsegal Avstrijo, Ogrsko in Jugoslavijo.

Avstrijski politični voditelji, vsi zagrizeni Nemci, so torej tudi v tem primeru, da bi bili primorani za rešitev monarhije pristati na samostojno jugoslovansko državo enoto v okviru monarhije po zgledu Ogrske, vztrajali pri zahtevi, da se slovensko ozemlje odcepi od ostalega južnoslovanskega ozemlja in ostane pri Avstriji. Za Slovence bi bila taka rešitev poguba. Zato so se nagnili k "maksimalni" zahtevi za rešitev jugoslovanskega vprašanja izven meja Avstro-ogrske monarhije, čeprav so svoj načrt iz varnostnih ozirov skrivali pod "habsburškim okvirjem".

BESEDA IZ NARODA

Ravnatelj J. Ovsenku v spomin

CLEVELAND, O. — Vsi, ki smo ga poznali, smo vedeli, da je neozdravljivo bolan, vendar nas je njegov nenadni odhod v večnost v petek, 13. oktobra, iznenadil in prizadel. Umrl je ponoči v negovališču za onemogle, kamor ga je družina s težkim srcem zaupala pred 8 leti, ko mu sami niso več mogli pomagati. V letu 1964 je namreč utrpel možgansko kap, po kateri si je sicer začasno opomogel, a posledice niso izostale, nasprotno, njegovo stanje se je z leti poslabšalo tako zelo, da je potreboval stalno bolniško in zdravniško pomoč.

Z boleznijo je bilo tudi zaključeno njegovo javno udejstvovanje, ki je bilo posebno pred odhodom iz domovine zelo mnogostansko. Poleg poklicnega dela kot gimnazijski profesor in kasneje ravnatelj, je pomagal pri raznih gospodarskih in kulturnih ustanovah. Kot predsednik Orlovske zveze je bil tudi pobudnik za gradnjo ljubljanskega Stadiona. V begunstvu je bil za prof. Bajukom ravnatelj begunske gimnazije v Spittalu. Ko se je naselil z družino v Clevelandu in kljub starejšim letom in visoki izobrazbi brez ugovaranja sprejel težko delo v tovarni, je še vedno našel čas za slovensko skupnost. Njegov odgovor Bogu, kako je porabil čas, ki mu ga je dal, bo zares lahek.

Spokojno je počival v Grdionem pogrebnišnem zavodu na mrtvaškem odru, kamor so prihajali po slovo vsi, ki so pravočasno zvedeli, da je umrl. Lepo so mu zapeli moški pod vodstvom g. Košnika v slovo v nedeljo zvečer po končani skupni molitvi sv. rožnega venca za pokoj njegove duše.

V ponedeljek pa je nastopil pokojni g. ravnatelj svojo zadnjo pot. Pri Sv. Vidu je daroval zanj sv. mašo zadušnico č. g. Jože Božnar ob somaševanju č. g. župnika in Simčiča in imel silno lep nagovor. Najlepša izmed vseh misli je bila, da si je pokojnik od vseh naslovih, ki jih je v življenju dosegel, ves čas znal obdržati ob smrti edino važni naslov, naslov božjega otroka, ki mu bo odprl vrata v srečno večnost, za katero smo ustvarjeni.

Kljub izredno slabemu vremenu in delavniku je veliko prijateljev in znancev spremilo pokojnika tudi na pokopališče, kjer se je po končanih molitvah poslovil od njega g. Janez Ovsenik z naslednjimi besedami: "Stojimo zopet ob svezem grobu moža, enega izmed nas, ki smo bili vrženi v čudne čase zgodovinskega vrenja, nestalnosti in iskanja nekaj novih oblik življenja.

Mož, ki ga sedaj izročamo grudi zemlje, je bil rojen 25. februarja 1890 pri Sv. Neži ali vasi Brezje, pod Karavankami blizu Trzica.

Svoje življenje je doma posvetil vzgoji mladine, bil je profe-

sor in gimnazijski ravnatelj. Spadal je med takratne izobražence, ki so preko svoje službe posegli tudi izven tega poslanstva in posvetili svojemu narodu, prav kakor je pesnik Gregorčič zapisal: Ne samo, kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan.

G. profesor Jože Ovsenik se je posvetil vzgoji mladine in bil celo na čelu kot predsednik Orlovske zveze, ki je gojila med slovenskimi fanti telesno vzgojo pa tudi splošno izobrazbo ter vzgojila načelno zavedni krog slovenskih ljudi, ki so se bili sposobni upreti vsiljivemu komunizmu, kar pri drugih narodih nima primere.

Tudi ko je prišel v Ameriko, je našel čas, da se je posvetil slovenski stvari. Zelo se je udeleževal v Baragovem domu kot predsednik Baragove prosvete. Veliko sestankov in predavanj je bila njegova zasluga. Dobre volje dovolj! Bolezen je prekinila delo in načrte.

Za vse, kar je dobrega storil, bodimo Bogu hvaležni, ker bil je dober vernik. Naj mu bo Bog tudi plačilni delež, ko se je vrnil v njegovo bližino, v njegovo naročje. Gospe ženi, hčerki in vnukinjam pa izrekamo svoje sožalje.

Ko smo se v pustem deževnem, jesenskem dnevu razhajali, smo čutili, da se položili k večnemu počitku moža, kot jih nimamo več dosti med seboj.

Naj si odpodije po 88-letnem zemskem potovanju!

Prijatelj

Vredno spomina

CLEVELAND, O. — Osem desetletij stara misel, da smo Slovenci narod, ki ima pravico do prostora med drugimi narodi in zato tudi na eno skupno domovino — Zedinjeno Slovenijo, je 29. oktobra 1918 dozorela v resničnost. Ta dan so Slovenci prekinili zveze s svojo staro Avstro-ogrsko državo in oklicali eno narodno neodvisnost in bili dva dni brez prave oblasti, ker slovenska vlada se je sestavila šele 31. oktobra in en dan preje je dunajska oblast svojim narodom dovolila na njihovo zahtevo hoditi svojo lastno pot. Tako je bilo oklicanje neodvisnosti 29. oktobra popolnoma revolucionarno dejanje.

Slovenski narod se je na to desetletja pripravljaval včasih bolj izrazito, včasih bolj skromno. Zborovanja, tabori, shodi in sestanki po dvoranah so Slovence bolj in bolj povezovali v zavesti svoje narodne pripadnosti in čeprav so bili kot Slovenci le na Kranjskem do neke mere samoupravni, so drugod bili upravnost zelo pomešani, tako na Goriškem, v Istri in Trstu predvsem z Italijani, na Koroškem z Nemci, prav tako so bili na Stajerskem vezani na Gradec. Prekmurski Slovenci pa so spadali pod budimpeštansko vladod. Vendar je bila povsod uporabljena belo-modro-rdeča zastava, ki je bila vsem simbol in izraz pripadnosti k enemu slo-

venskemu narodu in zahteva po življenju v eni sami narodni skupnosti v enih mejah in eni skupni upravi.

Nemške nadvlade so se otepal kolikor so mogli in med prvo svetovno vojno so spoznali, da gre Slovincem za biti ali ne biti. Iz tega spoznanja se je rodila majniška deklaracija 30. majnika 1917, ki je izjavljala narodno voljo, da noče več biti podrejen tuji nadoblasti ter biti sam gospodar v svoji neodvisni pokrajini. Iz tega se je rodil 29. oktober 1918.

Vredno je, da se tega dneva Slovenci spominjamo. Po zverženem postopku je v stari Jugoslaviji naš slovenski dan zasenčil 1. december, ki pa je le dan ustanovitve države Srbov, Hrvatov in Slovencev, kakor se je prvotna država imenovala, ki jo je kralj Aleksander preimenoval, ko je z državnim udarom 6. januarja 1931 razveljavil nesrečno Vidovdansko ustavo.

Nam, ki v svobodi živimo, mora biti praznovanje 29. oktobra naravnost narodna dolžnost, ko se doma na vso borbo slovenskega naroda, da je do tega dneva prišlo, popolnoma pozablja in so vsi "narodni" prazniki samo vredni toliko, kolikor služijo komunistični stranki, da ljudje pozabljajo na svojo pravo narodno zgodovino.

J. O-k.

Dr. A. Peterlin - 70-letnik

WASHINGTON, D.C. — Z mladostnim navdušenjem prihaja v slovensko družbo v naši prestolnici dr. Anton Peterlin s svojo prijazno gospo soprogo. Morda nekateri med nami še ne vedo, da je prijazen gospod znanstvenik svetovnega slovesa, ki je 25. septembra letos praznoval svoj 70. rojstni dan.

Profesor Peterlin se je izobraževal v Ljubljani. Pri svojih prijateljih razgovorih rad omenja nekdanje slovenske profesorje in njihove navade. Na ljubljanski univerzi je tudi prejel diplomato matematike in fizike v letu 1930. Doktorat fizike "summa cum laude" pa je prejel l. 1938 na Humboldtovi univerzi v Berlinu. Nadaljna pot je vodila prof. Peterlina v Ljubljano, kjer je l. 1939 postal profesor fizike na univerzi. S tem se je začelo njegovo ogromno delo, s katerim se je predstavil ne samo Slovincem, ampak vsemu svetu kot znanstvenik na svetovni ravni. Na svojem proforskem mestu v Ljubljani je vztrajal do l. 1960, ko je odšel na Tehnično univerzo v Muenchen v Nemčijo kot profesor fizike in načelnik fizikalnega inštituta. Med njegovim delovanjem v Ljubljani pa se moramo predvsem ustaviti pri njegovem delu pri Inštitutu Jožef Stefan, katerega je ustanovil l. 1949 in vodil prvih deset let. Inštitut ga je za zasluge imenoval za častnega člana.

V letu 1946 je postal dopisni in l. 1949 redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti in sicer v razredu za matematične, fizikalne in tehnične vede. Iz Muenchena je prof. Peterlina pripeljala pot v Ameriko, kamor je prispel v letu 1961 na povabilo kot direktor Camille Dreyfus Laboratory v Research Triangle Park v državi North Carolina. To službo je vršil do leta 1973 in bil v teh letih tudi profesor na Duke University v Durham, N.C. Od 1973 dalje je v službi pri National Bureau of Standards kot fizik in zadnja tri leta kot pomočnik oddelka za polimere.

Dolga je vrsta znanstvenih organizacij, katerih časti uživa: American Association for the Advancement of Science, American Chemical Society, American Physical Society, Deutsche Kolloid Gesellschaft, Deutsche Physikalische Gesellschaft, Fiber Society, New York Academy of Sciences, Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Sigma Xi, Society of Rheology, Washington Academy of Sciences.

Profesor Peterlin je prejel tudi vrsto nagrad za svoje velike znanstvene raziskave in doprinose. Tako je prejel 1970 Bingham medaljo pri Society of Rheology in 1972 nagrado Fordove avtomobilske družbe pri American Physical Society. Poleg knjige "Doppelbrechung, insbesondere kuenstliche Doppelbrechung" (1943), je napisal okrog 340 znanstvenih razprav in publikacij in to v slovensčini, angleščini, nemščini in francosčini. V Ljubljani je bil nekaj časa urednik znanstvene revije "Proteus", danes pa je urednik "Macromolecular Reviews", so-urednik "Macromolecular Chemistry" in član uredništva ali svetovnega odbora naslednjih znanstvenih glasil: Journal of Macromolecular Sciences, Journal of Material Science, Journal of Polymer Science in Kolloid Zeitschrift und Zeitschrift fuer Polymere.

Clovek bi lahko našteval in našteval zasluge za delo prof. Peterlina na področju fizike in sorodnih znanosti. Nedvomno se je s svojim neumornim delom postavil na vrh slovenske fizike in postal največji fizik, kar jih je kdaj naš narod pod Triglavom v svoji neobglenosti in skromnosti premočel. Med slovenskimi fiziki je tudi mož, ki se je bolj kot kdor koli pred njim in v njegovem času uveljavil v velikem svetu sodobne znanosti. A je ostal pri vsem tem tako pristno domač in očetovsko prijazen kot dih domače zemlje.

Profesorju Peterlinu želi slovenska skupnost v Ameriki vse uspehe pri znanstvenem delu in še mnogo let zdravja in uživanja na potovanjih in pri fotografiranju zgodovinskih znamenitosti.

E. A. Kovačič

Dve obletnici

NEW YORK, N.Y. — Na oktobrski prosvetni uri smo se najprej spomnili očaka Triglava. 26. avgusta 1778, torej pred 200 leti, so se prvi ljudje pojavili na vrh Triglava.

Počastili smo ga s pesmijo "Oj Triglav moj dom" na ploščah in zatem nam je Ludvik Bugar v lepem govoru opisal zgodovino Triglava zadnjih 200 let.

Poudaril je, da Triglav ni le najvišja gora v Sloveniji in Jugoslaviji, ampak tudi simbol slovenske trdoživosti, vztrajnosti, predanosti slovenski zemlji in slovenskim tradicijam, ki so ohranile naš mali narod skozi stoletja.

Zaključil je z besedami Julija Kugyja, ki je o Triglavu zapisal:

"Triglav je več kakor lepa pomorna gora. Triglav je kraljestvo lepote in čudes, pa še veliko več kot to. Prestol bogov je, z nemiljivo, spoštljivo ljubeznijo obdano znamenje in svetel simbol. Za Slovence je sveta gora. Bolj, veliko bolj kot vse druge gore se vzpenja v božja obzorja. In mnogo bolj kakor druge gore sega kot kačipot daleč nazaj v nastanek sveta in daleč naprej v večnost."

Drugi del ure smo posvetili spomenu tistega 29. oktobra 1918, ko je časna vlada v Ljubljani oklicala samostojnost Slovenije in pretrgala vezi s habsburško monarhijo.

Marijanca Bugarjeva je recitala Župančičevo pesem "Naša beseda", ki tako živo opisuje prilike v Sloveniji v tistem zgodovinskem času in nakazuje verjeten razvoj v bodočnosti.

Nato je Simon Kregar dovršeno prečital predavanje, ki ga je za uro pripravil dr. Ludvik Puš. Ker bo predavanje objavljeno v AD, se ne bom spuščal v njegovo vsebino.

Zaključil je z mnenjem pok. L. Kuharja, da je bila vključitev Slovencev v Jugoslavijo v tistem času najboljša in edino pravilna rešitev.

Dr. Zdravko Kalan

Še enkrat po dolgih dvaintridesetih letih

STOCKTON, Calif. — Vsak človek ima svoj življenjski zemljevid. Po njim brskajo misli v naši preteklosti. Poleg gora in hribov, gričev, holmov in ravnin so začrtane tudi ceste. Tam lahko vsak vidi sebe v brezskrbni mladosti. Tam si je odšteval leta dobrega in hudega. To je spomin, ostal je. Pa še nekaj je začrtanega na tem papirju. Morje. Velika luža, katera deli naš svet na razne kontinente. Čez njega plavajo vsak dan veliki ptiči in se zopet vračajo tja, od koder so prileteli.

Po dolgih 32 letih ločitve je tak velik ptič pripeljal sestro sestro. Ga. Marija Primožič iz Trebnjega na Dolenjskem in njen nečak Matjaž sta prišla na obisk k moji ženi Malči, sestri ge. Marije. Prvič je bilo to srečanje za mene v mojem življenju. Kruta revolucija in nemška zasedba nisto dopustili, da bi skupaj praznovali združenje dveh bitij na najini poroki.

Obstal sem in se zamislil. Mitrije smo zaradi svoje starosti bolj podobni družinskim članom zime, dočim sta bila Matjaž in moj mlajši sin Ted oznanjevala prihoda novega leta.

Prisrčno snidenje ni imelo drsečih se solz, predolga doba ločitve je imela preveč nagrmadenih vprašanj.

Kako je bilo prijetno in domače, vsi samo čebljali samo en jezik — naš materinski. Samo tri kratke tedne sta ostala pri nas, mnogo prekratko, da bi se spomnil človek in vprašal, kar je še pozabil. Bili smo kot ena družina, katera ni bila nikoli ločena, nikdar odtujena. Veliko sta videla, veliko novega jim je pokazal ameriški svet. Toda domovine ne more zamenjati nihče, tako mi je priznala sama svakinja. Čudila se je našemu slovenskemu zanosu, razumela je skrb naših ljudi za domovino, kakor tudi za brate in sestre, bivajoče tam. Tudi ta spomin bo ostal na našem zemljevidu. Misli bodo rajžale nazaj še več kot za 32 let. Morda zadnjič v življenju na to odgovori lahko po le samo naš življenjski Vodnik. Hvala vam za prijeten obisk, za novice, dobre in slabe, za pozdrave in za prijetno kramljanje. Spomin naj ostane čist in neomadeževan, s katerim namenom smo se sestali. Bog vama daj še mnogo lepih dni v nadaljnjem življenju, kajti le pisana beseda bo zopet ostala naša skupna vez.

Maks Simončič

IZ NAŠIH VRST

Springfield, Ill. — Kakor drugi naročniki izven Clevelanda, imam tudi jaz precej sitnosti pri prejemanju lista. Ni prijetno, pa na žalost se po vsem sodeč ne da dosti napraviti. Naša pošta je res čudovita!

Navadno dobim tri številke skupaj od prejšnjega tedna, ponedeljka se rada izgubi. V manjših mestih je nemarnost poštarjev še večja kot v velikih. Lepo pozdravljeni!

Mary Javornik

Cleveland, O. — Cenjeno in redništvo! Pošiljam enoletno naročnino in dar v pomoč, kateri ste potrebni.

Ameriško Domovino rad prebiram in ji želim vse dobro. Lep pozdrav in hvala!

Anton Perušek

Willowdale, Ont. — Spoštovani! Pošiljam Vam naročnino za leto nadaljnje leto. Čas tako hitro mineva, kot blisk je leto narokoli. Ne vem, kako je z našo valuto? Če je preveč, naj bo za sklad. S spoštovanjem!

A. Genotija

Konklave v zgodovini

V prvem tisočletju sta po smrti papeža volila njegovega naslednika rimsko ljudstvo in duhovščina. Toda v teku časov, posebno v 10. in 11. stoletju so pri volitvah novega rimskega škofa nastale vsakovrstne zlorabe in nasilja, ki so jih povzročale bogate in mogočne rimske rodbine. Prav zaradi tega se 10. stoletje imenuje tudi črna doba v zgodovini papeštva.

Po letu tisoč se začela v Cerkvah duhovna prenova, ki so nje nosilci zlasti menihi iz samostana Cluny v Franciji, pa sv. Bruno in kartuzijanci, sv. Peter Damiani in še nekateri drugi. Ta duhovna prenova, ki je zajela tedanjo Cerkev, je našla svojo oporo tudi pri nekaterih tedanjih papežih, ki so zato hoteli preprečiti zlorabe pri volitvah novih papežev. Med temi je bil Nikolaj II. Ta je leta 1059 prvi določil, da novega papeža smejo voliti samo kardinali in škofje "suburbani", tj. škofje bližnjih škofij v Laciju. Ljudstvo in rimska duhovščina so tako izgubili pravico, da volijo novega škofa oz. papeža. Tedaj pa je bilo število kardinalov še majhno.

Novost Nikolaja II. se je izkazala za zelo koristno in so jo zaradi tega ohranili do danes, torej več kot 900 let. Seveda so v tistih stoletjih spremenili to in ono, vendar določilo, da papeža volijo samo kardinali, je ostalo nespremenjeno.

Po papeževi smrti se morajo zato kardinali zbrati, da mu izvolijo naslednika. Kraj, kjer se zberejo, se imenuje konklave (beseda izhaja iz "cum clave", kar pomeni "pod ključem", saj so bili kardinali ob volitvah papeža zmeraj odmaknjeni od sveta, četudi ne vedno tako strogo kot danes). V preteklosti ni bil konklave zmeraj v Vatikanu in tudi ne vedno v Rimu. Na vadno so se kardinali zbrali za konklave v mestu, kjer je papež umrl. Če je umrl izven Rima, je bil konklave izven Rima. Zato smo imeli volitve papežev tudi v Perugi, v Viterbu, v Kostanci ob Bodenskem jezeru. V Rimu samem je bil konklave lahko na raznih krajih oz. v raznih papeških palačah. Od leta 1870, ko so Rim zasedle italijanske čete, je konklave vedno v Vatikanu, volitve pa v Sikstinski kapeli.

Volitve novih papežev so bile včasih mirne, včasih pa zelo burne. Zgodilo se je, da so novega papeža izvolili v enem samem dnevu (Julij II leta 1503, Pavel III. leta 1534). Drugi konklavi so bili pa dolgi, ker se kardinali niso mogli zediniti, koga bi izvolili. Najdaljši je bil v Viterbu, ko so morali izvoliti naslednika Klementa IV. (u. 29. nov. 1268). Trajal je dve leti in pol. Ker se kardinali toliko časa niso mogli zediniti, čeprav jih je bilo le 18, so jim sprva odvzeli hrano in jim dajali le kruh in vodo, potem pa so jim odkrili streho, kjer je bil konklave. Šele potem so izvolili Gregorija X. Tako vsaj pripovedujejo nekateri kronisti tistega časa.

V zadnjih sto letih so bili konklavi bolj mirni. Papeška služba ni več združena s posvetno oblastjo in s posvetnimi častmi, zato si je najbrž nihče ne želi in se nihče zanjo ne poteguje. Zaradi tega zavisi od kardinalov, da se odločijo, koga bodo volili. Pri tem jih pač ne vodijo kahi posvetni interesi, kot se je večkrat dogajalo v preteklih stoletjih, temveč le sodbja, kdo bi utegnil biti najbolj primeren za vodstvo Cerkve v sedanjih časih.

Za to volitev novega papeža je upravičenih 111 kardinalov. V preteklosti je bilo njihovo število majhno, sprva le 18 ali kaj več. Po tridentinskem koncilu je papež Sikst V. (1586) določil njihovo število na 70, kolikor je bilo Jezusovih učencev. Tako je ostalo do Pija XII., ki je prvi prekoračil število 70 članov kardinalskega zbora.

Se bolj je povečal njih število Janez XXIII., najbolj pa Pavej VI., ki je dvignil njih število na

130, on sam pa je v 15 letih imenoval 111 novih kardinalov, več kot kateri koli drug papež pred njim. Hotel je, naj bo kardinalski zbor nekaka podoba vesoljne Cerkve v malem. Zato je hotel imeti med kardinali zastopnike iz vseh delov sveta razen iz Rusije, kjer katoliška Cerkev nima nobenih pravic.

SLOVENSKI MINORITI V GRADCU V AVSTRIJI

Zaradi pomanjkanja poklicev v avstrijski minoritski provinci so župniki Marije Pomagaj v Gradcu (Graz) in samostan s starodavno samostansko in romarsko cerkvijo v središču mesta, tik pod Schlossbergom, na desnem bregu Mure, prevzeli v upravljanje slovenski minoriti.

Grški škof Johannes Weber je 9. septembra t.l. vpeljal v službo novega župniškega upravitelja in gvardijana konvikta p. Martina Jožeta Lamperta in Janeza Žnidarja. Pri redki slovesnosti, ki je naletela na velik odmev v graških cerkvenih krogih, so bili tudi provincial slovenskih minoritov p. Maks Klanjšek, župniki sosednih fara, evangeličanski župnik in predstavniki javnega življenja.

Vsekakor je v tej zvezi vredno omenbe tudi to, da je v tej župniji - v posebni kapeli - vsako nedeljo ob desetih služba božja za Slovence. (Po "Družini", Ljubljana, 1. okt. 1978).

Red manjših bratov-Ordo Fratrum Minorum (O.F.M.) je ustanovil 1. 1206 sv. Frančišek Asiški. Njegov god smo obhajali 4. oktobra. Leta 1517 se je njegov red razdelil v konventualce ali minorite in v frančiškane; leta 1528 pa še na kapucine. Vsaka od teh vej si je izbrala svojo konstitucijo z istim vodilom.

Minoriti so torej ena od treh vej frančiškovega reda manjših bratov. Leta 1250 je papež Inocenc IV. cerkve, kjer so živeli frančiškovi bratje v izoblikovanih skupnostih, razglasil za konventualne cerkve. Od tedaj izhaja ime "konventualci", v nemško govorečih deželah pa se je zanje bolj udomačilo ime "minoriti". Vrhovno vodstvo reda konventualcev je v Rimu slovensko provincialno vodstvo pa v Ptuj.

Minoriti imajo svoje samostane na Slovenskem v vseh treh škofijah, in sicer v ljubljanski nadškofiji v Sostrem, v mariborski škofiji v Ptuj, na Ptujski gori, pri Sv. Trojici v Haložah, v St. Vidu pri Ptuj in v Dornavi, kjer pa imajo samo svojo podružno hišo, v koprski škofiji pa v Piranu. V inozemstvu pa srečamo slovenske minorite v Avstriji, Italiji, Zahodni Nemčiji, v ZDA in v Zambiji. — Ameriška slovenska konventualca ali minorita sta patra Mirko Godina in p. Štefan Savinšek.

Gvardijan graškega minoritskega konvikta p. Lampret Jože, hkrati župnijski upravitelj pri starodavni romarski samostanski cerkvi Marije Pomagaj v Štajerskem Gradcu (Graz), je bil rojen v vasi Stoperce 23. 1. 1949, stopil v red minoritov 1. 8. 1966, v mašnika pa posvečen 29. 6. 1975 v Mariboru. Po opravljenih študijah v domovini je šel na študij še v Rim in ima sedaj licenciat teologije.

Njegov sobrat p. Žnidar Janez pa je bil rojen v Makolah 3. 11. 1941, stopil v red minoritov 1. 8. 1968; v mašnika je bil posvečen tudi on v Mariboru 29. 6. 1976. Po doma opravljenih študijah je svoj študij teologije nadaljeval v Innsbrucku v Avstriji.

Oba patra bosta imela dovolj dela, in to ne lahkega, saj je v samem Gradcu in njegovi ožji okolici kar precej Slovencev, v ostalem je pa vse ozemlje južno od Gradca pa do slovenske meje močno potreseno s slovenskimi družinami. Poseben pomen pa utegnejo dobiti slovenski sinovi

Poslaja svet elektromagnetno smelišče?

Nevidno onesnaževanje okolja z radijskimi in mikrovalovnimi žarki. — Ali je stalna izpostavljenost takemu žarčenju škodljiva? — Razdražljivost zaradi radarja?

Število in jakost televizijskih oddajnikov se povečuje, vse gostejša je mreža daljnovodov visoke nepečnosti, nova letališča in vojaška oporišča dobivajo nove močnejše radarje, radijskih postaj je že toliko, da ni večjega kraja brez nje, v mnogih gospodinjstvih kuhajo z mikrovalovnimi pečicami, na tisoče telefonskih pogovorov prenašajo brezžično z mikrovalovi — skratka, električna tehnologija je na osvajajočem pohodu. Toda kljub očitnim prednostim in ugodnostim, ki jih najrazličnejše naprave, delujoče na osnovi elektromagnetnega valovanja, imajo, se v nekaterih krogih naraščajočim strahom in znanstvenikov javlja sum.

Domnevajo namreč, da razmah električne tehnologije bo truje nevidnemu, a zavratnemu onesnaževanju našega planeta z elektromagnetnim žarčenjem, da se v že tako žalostno sliko onesnažene Zemlje vrivajo še nevidne "elektične smeti".

Mnogi strokovnjaki menijo, da je govorjenje o nevarnosti električnega smoga v naši atmosferi močno pretirano. Koncentracija elektromagnetnega žarčenja je tako šibka, da ne more resno škodovati človeku, rastlinam ali živalim. Tem hrupno ugovarja sicer manjša, pa zato nič manj prepričljiva skupina znanstvenikov in naravovarstvenikov, ki pa ne trdi, da lahko tudi stalne majhne doze radijskega in mikrovalovnega žarčenja povzročajo različne bolezni, od izgube čuta za orientacijo in očesne mrene do neplodnosti in rak.

Pred dvema letoma je odnose med obema velesilama hudo zaostrela afera z vohunskim žarčenjem. Američani so leta 1976 obtožili Sovjetsko zvezo, da "otipava" njihovo veleposlaništvo v Moskvi z mikrovalovnimi žarki. Govorili so, da je tak način vohunjenja neposredno grozil zdravju in življenju uslužbencev veleposlaništva.

Naj so trditve o ogroženem zdravju bile resnične ali ne, gotovo je le, da so mnogi Američani začeli spraševati, ali niso potemtakem za zdravje, škodljive tudi mikrovalovne peči, komunikacijske naprave, radarji, televizijski oddajniki. S temi napravami je naša dežela prenapolnjena. Več kot 35 milijonov elektromagnetnih naprav je v industriji, 9 milijonov radijskih oddajnikov in na stotine mikrovalovnih komunikacijskih stolpov je razporejen po vsej deželi, na desetine tisočev je radarjev, daljnovodov visoke nepečnosti pa je za 72.000 kilometrov. V gospodinjstvih vsak dan deluje preko 6 milijonov mikrovalovnih pečic, nad 30 milijonov pa je zasebnih radijskih postaj malega dometa.

Ali je delovanje vseh teh naprav res neškodljivo? Uradno so odgovorni sporočili, da je "vsakdo izpostavljen žarčenju, ki zaradi hitrega porasta in močne škodljivosti zasluži vso skrb".

Neko znanstveno poročilo ugotavlja, da je v Severni Kareliji, odmaknjem predelu Finske, med prebivalci močno naraslo število srčnih bolnikov ter pri sv. Frančiška Asiškega v Gradcu za Slovence v tako imenovanem slovenskem Radgonskem kotu, ki so bili po St. Germainski mirovni pogodbi priključeni k Avstriji.

V sami Sloveniji se minoritski red danes usmerja predvsem v pastoralno kathehetsko delo, vodi misijone, duhovne obnove in duhovne vaje. (Podatki so povzeti iz Letopisa slovenskih škofij, ki je letošja spomlad izšel v Ljubljani).

Janez Sever

merov raka, odkar so po drugi svetovni vojni ob meji s Sovjetsko zvezo zgradili veliko radar-sko postajo.

Pri poskusu, katerega namen je bil proučiti vpliv mikrovalov na živalske celice, so ugotovili, da tudi majhne doze povzročajo spremembe in poškodbe v kromosomih. Zarodki, ki so bili dlje časa izpostavljeni "neškodljivemu" elektromagnetnemu žarčenju, so dobili poškodbe v možganih. Poškodbe sicer niso bile hude, vendar pa poskusi dopuščajo možnost, da zaradi njih tuja telesa lažje vdoro v možgansko tkivo.

Zanimivi so tudi izsledki A. Marina, ki je raziskal vpliv daljnovodov na živa bitja. V neposredni bližini je zapazil zaviranje rasti organizmov, v stometrski oddaljenosti spremembe v krvi ter delovanju živcev, v še večji oddaljenosti pa učinke na obnašanje, kot je n. pr. počasnejše odzivanje na dražljaje.

Odpor proti električnemu smogu, kot vprašanje električno onesnaženje okolja imenujejo, je vse večji. Prebivalci se upirajo in ne dovolijo postavljati novih televizijskih oddajnikov, so proti novim daljnovodom visoke nepečnosti, prodaja mikrovalovnih pečic se je malo zaustavila.

Čeprav je splošno znano, da so naši ljudje na splošno sprejemljivi za potrebo narodne obrambe, je ta zadela na odpor pri uresničevanju načrta o novem obrambnem radarskem sistemu, ki naj bi preprečil lep kos ozemlja ZDA.

Seveda se z vprašanjem o škodljivosti elektromagnetnega žarčenja ne ubadamo le pri nas. Raziskave v Sovjetski zvezi in nekaterih drugih vzhodnoevropskih državah so pokazale, da celo zelo majhne doze žarčenja povzročajo glavobol, izgubo apetita in razdraženost.

Tiskovni sklad A.D.

V Tiskovni sklad so od zadnjic darovali:

Mrs. Ivana Bogataj,	1.00
Cleveland, O.	
Agnes Možina,	7.00
Salem, O.	
Andrej Kosec,	4.50
Toronto Ont., Canada	
Anton Zakelj,	2.00
Cleveland, O.	
John Skrabec,	2.00
Euclid, O.	
Mrs. Frančiška Kosem, ..	4.00
Cleveland, O.	
Dorothy Strnisa,	2.00
Cleveland, O.	
Franc Medved,	5.00
New Brighton, Minn.	
Louis Oswald,	2.00
Euclid, O.	
Anton Koritnik,	2.00
Cleveland, O.	
Frank N. Kotnik,	2.00
Eveleth, Minn.	
John Roth,	2.00
Fannystelle, Man., Canada	
Anton Pristov družina, ..	5.00
Algonquin, Ill.	
Mrs. Mary Marinko,	2.00
Cleveland, O.	
Mary Bostjancic,	1.00
Cleveland, O.	
Mary Avsec,	2.00
Cleveland, O.	
Anton Shutta,	4.00
Cicero, Ill.	
Mrs. Louise Mlakar,	2.00
Richmond Hts., O.	
Mrs. Francka Videgar, ..	8.00
Toronto, Ont., Canada	
Mary Komorowski,	5.00
Cleveland, O.	
Anton Kosir,	2.00
Euclid, O.	
Joseph Delchin,	4.00
Richmond Hts., O.	
Jennie Leonhardt,	3.00
Richmond Hts., O.	

OCTOBER
28. — Slovenski večer na Cleveland State University v počastitev sen. Frank J. Lauscheta.

29. — Roditeljski sestanek staršev učencev Slovenske šole pri Sv. Vidu. Začetek ob šestih zvečer.

NOVEMBER

4. — Štajerski klub priredi MARTINOVANJE v farni dvorani pri Sv. Vidu. Igrajo "Veseli Slovenci".

5. — Proslava 60-letnice progla-sitve neodvisnosti 29. oktobra 1918 v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 3. uri popoldne.

11. — Belokranjski klub priredi vsakoletno martinovanje v veliki dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue. Igrajo Veseli Slovenci.

12. — Slomškov krožek priredi vsakoletno Slomškovo kosilo v farnem avditoriju pri Sv. Vidu.

17.-18.-19. Fara sv. Vida priredi svojo vsakoletno jesensko zabavo z bazarjem v farni dvorani.

19. — Fara Marije Vnebovzete obhaja ZAHVALNI DAN od 3. popoldne do 9. zvečer v Društveni dvorani (stari cerkvi) na Holmes Avenue.

26. — Pevski zbor Dawn SZZ poda svoj letni koncert v SDD na Recher Avenue. Začetek ob štirih popoldne.

DECEMBER

3. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi v farni dvorani MI-KLAŽEVANJE.

4. — Pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Avenue.

10. — Božičnica Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Začetek ob 2.30 popoldne.

10. — Glasbena Matica priredi božični koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

FEBRUAR 1979

3. — Slovensko-ameriški primorski klub priredi večerjo s plesom v dvorani Delavškega doma na Waterloo. Igrali bodo Veseli Slovenci.

18. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi svoje vsakoletno kosilo v farni dvorani pri Sv. Vidu.

MAREC

4. — Klub slovenskih upokojencev na Holmes Avenue priredi vsakoletno večerjo in zabavo v Slovenskem domu.

10. — Glasbena matica priredi večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Prireditve se začne ob 6. uri, večerja ob 7.30.

11. — Misijonska znamkarska akcija pripravi kosilo v avditoriju pri Sv. Vidu.

Rev. Joseph Percic, 2.00 |

Brandon, Minn. |

Victor Tominec, 2.00 |

Richmond Hts., O. |

Mrs. Angela Genorija, .. 5.00 |

Willowdale, Ont., Canada |

Anton Ponda, 8.00 |

Winnipeg, Man., Canada |

Josephine Selic, 2.00 |

Cleveland, O. |

Vincent H. Lauter, 2.00 |

Barberton, O. |

Vladislav Kralj, 2.00 |

Milwaukee, Wis. |

Rev. A. Zitko, 12.00 |

Oakland, Calif. |

Vsem prisrčna hvala!

(x)

KOLEDAR

društvenih prireditev

OCTOBER

28. — Slovenski večer na Cleveland State University v počastitev sen. Frank J. Lauscheta.

29. — Roditeljski sestanek staršev učencev Slovenske šole pri Sv. Vidu. Začetek ob šestih zvečer.

NOVEMBER

4. — Štajerski klub priredi MARTINOVANJE v farni dvorani pri Sv. Vidu. Igrajo "Veseli Slovenci".

5. — Proslava 60-letnice progla-sitve neodvisnosti 29. oktobra 1918 v farni dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 3. uri popoldne.

11. — Belokranjski klub priredi vsakoletno martinovanje v veliki dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue. Igrajo Veseli Slovenci.

12. — Slomškov krožek priredi vsakoletno Slomškovo kosilo v farnem avditoriju pri Sv. Vidu.

17.-18.-19. Fara sv. Vida priredi svojo vsakoletno jesensko zabavo z bazarjem v farni dvorani.

19. — Fara Marije Vnebovzete obhaja ZAHVALNI DAN od 3. popoldne do 9. zvečer v Društveni dvorani (stari cerkvi) na Holmes Avenue.

26. — Pevski zbor Dawn SZZ poda svoj letni koncert v SDD na Recher Avenue. Začetek ob štirih popoldne.

DECEMBER

3. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi v farni dvorani MI-KLAŽEVANJE.

4. — Pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Avenue.

10. — Božičnica Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Začetek ob 2.30 popoldne.

10. — Glasbena Matica priredi božični koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

FEBRUAR 1979

3. — Slovensko-ameriški primorski klub priredi večerjo s plesom v dvorani Delavškega doma na Waterloo. Igrali bodo Veseli Slovenci.

18. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi svoje vsakoletno kosilo v farni dvorani pri Sv. Vidu.

MAREC

4. — Klub slovenskih upokojencev na Holmes Avenue priredi vsakoletno večerjo in zabavo v Slovenskem domu.

10. — Glasbena matica priredi večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Prireditve se začne ob 6. uri, večerja ob 7.30.

11. — Misijonska znamkarska akcija pripravi kosilo v avditoriju pri Sv. Vidu.

Rev. Joseph Percic, 2.00 |

Brandon, Minn. |

Victor Tominec, 2.00 |

Richmond Hts., O. |

Mrs. Angela Genorija, .. 5.00 |

Willowdale, Ont., Canada |

Anton Ponda, 8.00 |

Winnipeg, Man., Canada |

Josephine Selic, 2.00 |

Cleveland, O. |

Vincent H. Lauter, 2.00 |

Barberton, O. |

Vladislav Kralj, 2.00 |

Milwaukee, Wis. |

Rev. A. Zitko, 12.00 |

Oakland, Calif. |

Vsem prisrčna hvala!

(x)

MALI OGLASI

Automobile Tires For Sale
Two H-78-14 steelbeltd, excellent condition, \$30 each.
Call 361-4088, ask for Jim.

(x)

Hiša naprodaj

Hiša s 3 spalnicami, z aluminijem opažena na mirni ulici v St. Clair okolici ugodno naprodaj. Kličite 431-3160.

(155-157)

For Rent

3 Rooms down on E. 68 St.
731-7443

(155-156)

Stanovanje oddajo

Tri neopremljene sobe in kopalnico oddajo odrastlim, garaža po želji, na E. 71 pri St. Clair Ave. Kličite 361-0989 po 4. uri.

(152-161)

Stanovanje oddajo

Štirisobno stanovanje na 6005 St. Clair Avenue oddajo. Kličite 431-4049.

BREZ DOMA

Hektor Malot

Nisem bil popolnoma prepričan, da bi tukaj bil tako v miru in brez skrbi. Hotel Cantal je bil nameščen v eni izmed najbolj umazanih in bornih hiš, kar sem jih kdaj videl, čeprav sem na svojih potovanjih našel mnogo revščine. Kljub temu pa je bil starkin predlog vreden upoštevavanja. Sicer pa zdaj nisem smel biti izbiren. Nisem še našel svojih bogatih staršev, da bi šel lahko z njimi stanovat v kak velik hotel ali pa v njihovo gosposko hišo, če stanujejo v Parizu. Tukaj bi stroški za stanovanje ne bili preveliki. Kako je imel Matija, ko je vztrajal na tem, da sva na poti iz Dreuzya

v Pariz zaslužila čimveč denarja. Kaj bi počela, če ne bi imela sedemnajst frankov v žepu?

"Koliko bi računali za sosed, če jo najameva s prijateljem?" sem vprašal starko.

"Deset soldov na dan. Ali je to preveč?"

"Naj bo. Prišla bova zvečer." "Pridita zgodaj. Pariz je ponoči nevaren."

Preden bi se vrnili, sem moral najti Matija. Manjkalo je še precej časa do dogovorjenega svadenja. Nič nisem vedel, kaj naj počnem ta čas. Šel sem ves potrt v Jardin des Plantes in tam sedel na klop. Bil sem ves izmučen in obupan.

Razočaranje je bilo tako nepričakovano, tako nenadno in tako strašno! Zadeti so me morale torej prav vse nesreče in, kolikorkrat, sem iztegnil roko, da bi se oprijel veje in stopil na trdna tla ter se tako rešil iz vrtnice življenja, vsakokrat se je veja zlomila pod mojimi rokami in tok me je nesel dalje v negotovost. Ali bo vedno tako?

Ali ni to usodno, da je Barberin umrl prav tedaj, ko sem ga potreboval, in da nikomur ni zaupal naslova gospoda, ki me je iskal?

Medtem ko sem tako premišljeval ves potrt in s solzami v očeh ter ves sključen sedel na klopci v senci velikega drevesa, sta se približala gospod in gospa z otrokom, ki je vodil majhen voziček. Sedla sta na klop meni nasproti. Poklicala sta otroka, ki je pustil voziček in stekel k njima z razprostrtima ročicama. Oče ga je vzel v naročje in ga poljubil na čelo, nato pa ga je

dal gospe, ki ga je tudi privila k sebi in ga poljubila na isto mesto, kamor ga je prej poljubil oče. Dete se je veselo smeja in s svojima okroglima in rožnatima ročicama božalo starše po licih.

Ko sem gledal to srečo staršev in otrokovo veselje, so me polile solze. Mene nihče še ni tako poljubljal. Zdaj pa je bilo videti, da me tudi v bodoče nihče ne bo.

Nenadoma sem se nečesa domislil. Vzel sem harfo in začel solze igrati valček. Otrok me je prevzel poslušal in z nožico udarjal ob tla. Gospod se mi je približal in mi ponudil novce.

Vljudno sem odklonil dar. "Hvala lepa, gospod. Prosim vas, pustite mi to veselje, da sem mogel za hip osrečiti vašega otročka, ki je tako ljubeč." Gospod me je pozorno pogledal. V tem trenutku pa je prihitel stražnik in mi velel, kljub gospodovemu ugovarjanju, naj čimprej izginem od tod, če nečem priti v ječo, ker sem igral tukaj, ko bi ne smel.

Obesil sem harfo na plečo in počasi odšel. Med potjo sem se nekajkrat ozrl in videl, kako sta tiho igrati valček. Otrok me je pogledom gledala za menoj.

(Dalia prihodnja)

The motion to accept the report of the Secretary was made by Frances Kimak. Anton J. Smrekar seconded the motion. Carried.

Our President then called on our Spiritual Director, Reverend Aloysius Madic for his report.

Father Madic spoke to the Board members about the Society's Fraternal responsibilities. He realizes we are in a bind as to how we can increase these responsibilities and asked if it would be possible for the officers to learn who might be in need of some assistance. He spoke on the possibility of helping these people while they are living and making their life a bit more comfortable.

Rev. Aloysius Madic
Spiritual Director

Robert M. Kochevar made a motion to accept Father Madic's report. Anton J. Smrekar seconded the motion. Carried.

Our President then called on Jean Konrad for a few words. Mr. President and members of the Board, I am very happy to sit in on the board meetings and it is a pleasure to work with everyone at Holy Family Society.

Jean Konrad

The motion to accept Jean's report was made by Anton J. Smrekar and seconded by Frances Kimak.

President, Joseph J. Konrad then called on our Social Director for her report.

Mr. President, Father Madic and members of the Board: I too would like to give a special welcome to Father Madic. It is nice to have you back with us again.

I will skip my report on the Slovenian Heritage Day Program as we have already received a report from our Trustee, Frances Kimak. I just want to add, it was a pleasure working with Frannie for this affair and I do want to say thank you to her and the members of her lodge and also the members of Lodge No. 1 for all of their efforts which helped make this program possible.

Lodge No. 1 held their annual picnic on July 9, 1978 at the home of their President, Mr. Frank Golf. This affair was very well attended and the festive menu was enjoyed by all. Our thanks to the officers and members of Lodge No. 1 for their hard work in preparing for this picnic. It also was a huge success. All lodge requests for funds approved at our last Board Meeting have been distributed with the exception of one more installment due Lodge No. 13. This installment is due to be mailed on August 1, 1978.

We have received an acknowledgement from our 1st Vice-President expressing thanks and appreciation for the Society's generous donation to the Walter Barc Cub Scout Pack No. 3286. Our donation helped purchase some machinery for the scouts. Mr. Zefran also enclosed some photographs of the scouts using the new equipment and said it has created much excitement over future projects. Thank you.

Nancy Osborne,
Social Director

A motion was made by Frances Kimak that the report of the Social Director be accepted. Anton J. Smrekar seconded the motion. Carried.

The meeting moved along to the report of the President. Honorable and Distinguished members of the Supreme Board:

It is with a great deal of pleasure and pride that I extend my warm and sincere welcome to each of you to this our second official supreme board meeting of the year 1978.

I am happy to report to you and to our membership that during the past six months of our society has reached new plateaus that were inconceivable years ago. All of the Society's former records for monetary gain in a six month period have been shattered.

Congratulations are in order to all of our lodges, officers, representatives, home office personnel and members for the outstanding job they are doing which is a reflection of the solid growth of our Society. We are today a growing healthy organization that has the potential to become a giant in the fraternal field. It will take an enormous amount of hard work to keep up this momentum but everyone is willing to make every sacrifice necessary to make our Society one of America's finest Catholic Fraternal Benefit Societies in the country.

Together we will do everything in our power to continue to help our Society move ahead and to "Protect the Homes and Families of our Members".

Joseph J. Konrad,
President

Robert M. Kochevar made a motion that the report of the President be accepted. Frances Kimak seconded the motion. Carried.

There being no further business to discuss, a motion was made by Robert M. Kochevar that the meeting be adjourned. Anton J. Smrekar seconded the motion. Motion carried.

Father Madic led the members of the Board in prayer to close this, the semi annual meeting of the Holy Family Society. Meeting adjourned at 12:30 P.M.

Nancy Osborne,
Recording Secretary

DEUBEL STEPS OUT OF RACE FOR GOVERNOR

ENDORSES

Rhodes-Voinovich

Cleveland, Ohio — On Friday, December 2, 1977, I publicly announced that I was an Independent candidate for Governor of Ohio. In my statement I said, in part, "I am not a fortune hunter, but a concerned citizen such as yourself. As a concerned citizen I am ready to help solve the many problems which we, as a free society, are facing. I am prepared to work toward this goal." At this time I also revealed my 10-point program entitled "Ohio Care." Among the highlights of "Ohio Care" were the following: A state-wide public school program funded by the State of Ohio to assure the best education for our children; A state-wide work program for all unemployed Ohioans; Incentives for industry in Ohio; Vocational training centers where all Ohioans — particularly young people — could learn a trade of their choice; The opening of a merchandise trading center which would sell and trade products produced in Ohio; The building of the nation's largest port facility in Cleveland.

My statement and program were reprinted in huge quantity, and distributed throughout the state. Many newspapers carried my statement in conjunction with paid advertisements. While traveling throughout the state these past weeks and months I was gratified to find that many Ohioans were enthusiastically in favor of my proposed programs.

However, during my recent trip to Europe I had conferences with many officials in government and industry. The results of these meetings gave me the assurance that I can best serve Governor Rhodes and his administration by bringing more industry and additional business to our Buckeye State, thus providing more jobs and increased revenues to our state.

Upon my return to the United States on September 19th of this year I consulted with many friends and respected persons in industry and commerce. These meetings have resulted in my decision to drop my intention to run as an Independent candidate for Governor of Ohio, in favor and support of the Republican party ticket — JAMES A. RHODES FOR GOVERNOR, and GEORGE V. VOINOVICH FOR LT. GOVERNOR!

I have known Governor Rhodes throughout his years in office, and I sincerely believe that he has done everything humanly possible to best serve all the people of Ohio, despite pressure from numerous groups with different views and interests.

I know that some people are unhappy with Governor Rhodes' performance in various areas, however, we must recognize the undeniable fact that there is no one man who is able to keep all the people happy all of the time!

I can assure the people of Ohio that our present Governor Rhodes is clearly the most capable administrator to deal with the enormous problems presented by our difficult and confusing times.

George V. Voinovich, Governor Rhodes' running mate is a most respected gentleman. His record of achievements in government service is outstanding. He served as a member of the powerful House Finance Appropriation Committee for 3 terms, the House State Government Committee for 2 terms, and was Vice-Chairman of the House Environment & Natural Resources Committee for one year. He has sponsored over 85 bills that became law.

After Ralph Perk was elected Mayor of Cleveland in 1971, Voinovich was appointed Cuyahoga County Auditor. He ran for Perk's unexpired term in 1972 and received the largest majority that any Republican ever received in Cuyahoga County, with a 205,000 vote margin of victory. In 1974 he was re-elected Auditor with 63% of the vote. In 1976, Voinovich ran for County Commissioner and ended the Democratic party's 44-year reign over the Cuyahoga County Board of Commissioners.

The team of JAMES A. RHODES for GOVERNOR OF OHIO, and GEORGE V. VOINOVICH for LT. GOVERNOR, will serve capably, responsibly, with dignity and pride. Therefore I urge all Ohioans, including my friends, and the members of our respected organizations to cast their votes for JAMES A. RHODES for GOVERNOR and GEORGE V. VOINOVICH for LT. GOVERNOR on Election Day, Nov. 7, 1978.

I am convinced that these men are the better choice for all Ohioans.
— Stefan Deubel, Publisher
October 13, 1978

VOTE FOR RECORDS OF PROVEN ABILITY!
VOTE FOR

JAMES A. RHODES for GOVERNOR

GEORGE V. VOINOVICH for LT. GOVERNOR

Paid for by Stefan Deubel, 4162-64 Lorain Ave., Cleveland, Ohio 44113

Since 1914...

...the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Sponsor of St. Clare House of Prayer

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Nancy Osborne
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Frances Kimak
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Nancy Osborne
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

HOLY FAMILY SOCIETY OF THE U.S.A. MINUTES OF THE SUPREME BOARD SEMI-ANNUAL MEETING JULY 29, 1978

NEW BUSINESS

(Continuation)

Since our last meeting, the Society's audit by the accounting firm of Goldstein, Engerman and Shane has been completed and their report has been filed with the Illinois Insurance Department on June 1st. As I've mentioned previously, all Illinois insurance companies are now required by law to file a yearly audit by an independent C.P.A. firm and this had been our first such report. The Society had a good report and we have not received nor do we expect to receive any criticism on our operations. The charges for this C.P.A. audit came to \$7,100.00 so as you can see, this is going to be a major annual expense for the Society.

As I've also mentioned, we are due for our usual 3 year exam by the Insurance Department, and while they may be here tomorrow, they may very well not come till next year some time.

The continued growth of the Society is something we are all working very hard to achieve and all who have been a part of our growth should be very happy at the success that has been achieved. Future growth and success will again be determined on how hard we continue to work. Thank you.

Robert M. Kochevar,
Secretary

VINCENT C. CAMPANELLA has proven that he is the best man for the job.

VINCENT C. CAMPANELLA, as County Auditor, has collected more than \$1¼ million dollars from delinquent property owners and mortgage companies.

VINCENT C. CAMPANELLA, by showing toughness, managed to collect \$33 million dollars in back taxes from Penn Central Railroad.

VINCENT C. CAMPANELLA is best at keeping low tax rates for the average citizen and helping elderly citizens with the homestead exemption and utility discount programs.

VINCENT C. CAMPANELLA is able to serve all taxpayers of different languages, because he employs many people of ethnic origin.

We urge you to give a United Nationalities vote to VINCENT C. CAMPANELLA on Tuesday, November 7th.

Nationalities Committee for Vincent C. Campanella, Frances Tesny, Chairperson

Vote for

VINCENT C. CAMPANELLA

CUYAHOGA COUNTY AUDITOR

TUESDAY, NOVEMBER 7th